

Θέατρο · Οι δημιουργοί γράφουν

Νίνα Ράπη: «Το Splinters πηγάζει από την ανάγκη να αφαιθώ στο υποσυνείδητο, στο άγνωστο, στο απρόβλεπτο»

23 Δεκεμβρίου 2017, 16:59

Ένα κείμενο που εμπεριέχει την ουσιώδη και γενναιόδωρη γραφή της **Νίνας Ράπη**, από αυτά τα μικρά πολύτιμα τιμαλφή για την σκέψη και την ψυχή μας, εμπιστεύεται η θεατρική συγγραφέας στο artplay.gr με αφορμή την πρεμιέρα του έργου της **Splinters** , στο **A Small Argo full of Art του Θεάτρου Αργώ**. Ένα σημείωμα για ένα έργο που «αποτελείται από 7 μονόπρακτα που έστω και υπόγεια, επικοινωνούν μεταξύ τους», επικεντρώνεται σε «Σχέσεις φίλων, φύλων και φυλών», αλλά και αγωνιά για την συγγραφή, τη σχέση με την σκηνή και το κοινό, καθώς η Νίνα αναρωτιέται μεταξύ άλλων «Πως θα είναι αυτή η κατάσταση που δημιουργείς επί σκηνής; Θα προκαλέσει, θα βάλει σε σκέψεις, θα ελκύσει, θα απωθήσει, θα αγκαλιάσει ή θα αποξενώσει; Θα καταφέρεις να επικοινωνήσεις, να αγγίξεις τα αόρατα σημεία που θέλεις να αγγίξεις ή όχι;

Γράφει η Νίνα:

«Γράφω αυτό το κείμενο τη μέρα μετά την πρεμιέρα τού Splinters και κατακλύζομαι από σκέψεις γύρω από το τι περνάει από τη συγγραφέα στο θεατρικό κοινό. **Πως μεταποιείται η εσωτερικότητα και ιδιωτικότητα σε κάτι συλλογικό;** Και τι ίχνη αφήνει αυτό το μοίρασμα ιδεών, συναισθημάτων και σκέψεων;

Το θέατρο είναι από τη φύση του μια συλλογική τέχνη, κάτι που γίνεται μαγικό πιστεύω μόνο όταν όλα τα στοιχεία από τα οποία αποτελείται έρχονται και δένουν. Όταν το ‘εγώ’ γίνεται ‘εμείς’.

Η γραφή είναι μια ιδιαίτερα μοναχική μορφή τέχνης και η κλίση μου προς τη θεατρική γραφή μάλλον έχει να κάνει με αυτή την ανάγκη συνύπαρξης και συνδημιουργίας. **Πάντα όμως έχει μια αγωνία.** Πως θα είναι αυτή η κατάσταση που δημιουργείς επί σκηνής; Θα προκαλέσει, θα βάλει σε σκέψεις, θα ελκύσει, θα απωθήσει, θα αγκαλιάσει ή θα αποξενώσει; Θα καταφέρεις να επικοινωνήσεις, να αγγίξεις τα αόρατα σημεία που θέλεις να αγγίξεις ή όχι;

Οι αντιδράσεις του κοινού είναι αλάνθαστες στην έκφραση τους ακόμη και όταν δεν λένε κουβέντα: μέσα από τη σιωπή, τις κομμένες ανάσες, το γέλιο, την ενέργεια, τις νευρικές κινήσεις, τον ξερόβηχα, την εμμονή με τις οθόνες των κινητών, τη συγκίνηση – όλα αισθητά, ειδικά σε μικρούς χώρους.

Ευτυχώς εδώ υπήρξε συνέργεια.

Το Splinters αποτελείται από 7 μονόπρακτα που κάπως, έστω και υπόγεια, επικοινωνούν μεταξύ τους. Ήθελαν το ένα το άλλο και ας γράφτηκαν χωριστά. Σταδιακά, προέκυπταν κοινά μοτίβα όπως οι σχέσεις μας με το/ν Άλλο, τον εαυτό μας, τον κόσμο. «Σχέσεις φίλων, φύλων και φυλών». Σχέσεις ερωτικές, εξουσιαστικές, ανθρώπινες. Επίσης μερικά ερωτήματα επαναλαμβανόταν: πως αυτο-απατώμαστε, πως αγαπιόμαστε ή όχι, πως τυρρανιόμαστε ενώ θα μπορούσαμε να βρούμε μια λύση, πως φοβόμαστε/ αποζητούμε την ελευθερία, πως (δεν) τολμάμε αυτά που επιθυμούμε...

Όλα αυτά τα μονόπρακτα τα έγραψα πρόσφατα (εκτός από το Σώμα αγάπη μου, το σώμα που είχα γράψει πριν καιρό στο Λονδίνο και τώρα επιμελήθηκα). Όλα πήγασαν από μια βαθιά εσωτερική ανάγκη να πειραματιστώ με τη συνειρμική γραφή, να αφεθώ στο υποσυνείδητο, στο άγνωστο, στο απρόβλεπτο.

Γράφοντας ξαναβίωσα το ηδονικό παιχνίδι της γραφής, όπως όταν είχα πρωτοξεκινήσει. Συχνά όταν τα έγγραφα γελούσα πηγαία και αυθόρμητα γιατί διασκέδαζα με τις εκπλήξεις που προέκυπταν.

Επίσης μου αρέσει πολύ η μικρή φόρμα που είναι μια πρόκληση από μόνη της – να μπορείς να συμπυκνώσεις καταστάσεις και δυναμικές σε λίγες καίριες στιγμές. Η έξτρα πρόκληση εδώ ήταν να γίνει μια σύνθεση. Αφού έγινε (πήρε γύρω στα δύο χρόνια), τα υπόλοιπα ήρθαν σχεδόν από μόνα τους. Κάπως σαν να είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου. Μου ζήτησε η Χρύσα Καψούλη που ξεκίνησε το A Small Argo full of Art στο Θέατρο Αργώ, αν είχα κάτι για τη νέα της σεζόν. Είχα το Splinters!

Ο Αλέξανδρος Μιχαήλ ήταν η ιδανική επιλογή για τη σκηνοθεσία του. Με τον Αλέξανδρο πάμε πίσω πολλά χρόνια και στην κοινή μας καταγωγή στην Καστοριά, και στην παραμονή μας στο Λονδίνο όπου συνεργαστήκαμε σε διάφορα πρότζεκτ. Τον εκτιμώ αφάνταστα και παρόλο που ηλικιακά έχουμε μεγάλη διαφορά, προσεγγίζουμε πολλά θέματα με παρόμοιο σκεπτικό. Είναι ωραίο αυτό.

Ήρθε στο πρότζεκτ και η Αμαλία Κοντογιάννη σαν Σύμβουλος Σκηνικής Δραματουργίας, κάτι που μας πήγε μια κλίμακα πιο πάνω. Οι γνώσεις, η διορατικότητα και υποστηρικτικότητά της είναι απίστευτη. Ο τρόπος που κατανοούσε το κείμενο με έκανε να νιώθω μια βαθιά αίσθηση αναγνώρισης. Επίσης στην πρώτη πρόβα είπε το εξής αμίμητο (για τα ελληνικά δεδομένα): «Από το κείμενο δεν αλλάζουμε ούτε κόμμα χωρίς τη συγκατάθεση τής συγγραφέως», κάτι που εκτίμησα βαθιά.

Στον ελληνικό θεατρικό χώρο υπάρχει ένα σοβαρό θέμα όσον αφορά τη σχέση σκηνοθετών και συγγραφέων. Πολλοί σκηνοθέτες συχνά λειτουργούν αυθαίρετα και δικτατορικά, θεωρώντας το κείμενο κτήμα τους και την/τον συγγραφέα σαν ανεπιθύμητο εισβολέα στο χώρο των προβών και όχι σαν δημιουργικά ισότιμο συνεργάτη. **Ελπίζω να ανοίξει ένας διάλογος γύρω από αυτό, τον χρειαζόμαστε, διότι έχω ακούσει τρομερές ιστορίες από πολλούς συγγραφείς.**

Και μια που ξεκίνησα με τη συλλογικότητα του θεάτρου πρέπει να αναφέρω τη σημαντική και δραματουργικά εύστοχη συμμετοχή της εμπνευσμένης συνθέτριας **Μαρίας Βουμβάκη**. Και φυσικά τα ιδιαίτερα εικαστικά του **Χρήστου Κυριαζίδη**, τα λιτά κοστούμια της **Μάρθας Φωκά**, τους ατμοσφαιρικούς φωτισμούς τής **Σεμίνας Παπαλεξανδροπούλου**, την ήρεμη δύναμη του βοηθού σκηνοθέτη **Νίκου Κουσουλή** και την καταπληκτική ενέργεια, πειθώ και σκηνική παρουσία των ηθοποιών **Νίκου Βατικιώτη**, **Μελίνας Γαρμπή**, **Χριστίνας Γυφτάκη** & **Νίκου Τσολερίδη**.

Αναφέρω όλα αυτά τα ονόματα όχι μόνο από ευγνωμοσύνη αλλά επειδή απλούστατα εν αρχή ην ο λόγος, το πιστεύω αυτό, **αλλά χωρίς σώμα, ρυθμό, ατμόσφαιρα – παράσταση δεν γίνεται.**

Έτσι όπως ξεκίνησα έτσι θα κλείσω: **το θέατρο γίνεται μαγικό για μένα όταν όλα τα στοιχεία που το αποτελούν έρχονται και δένουν. Και κάπως έτσι έγινε με το Splinters».**

Νίνα Ράπη

Συντελεστές

Συγγραφέας: Νίνα Ράπη

Σκηνοθεσία: Αλέξανδρος Μιχαήλ

Σύμβουλος σκηνικής δραματουργίας: Αμαλία Κοντογιάννη

Κοστούμια: Μάρθα Φωκά

Μουσική: Μαρία Βουμβάκη

Σχεδιασμός φωτισμού: Αλέξανδρος Αλεξάνδρου

Σχεδιασμός οπτικής επικοινωνίας / φωτογραφία / βίντεο: Χρήστος Κυριαζίδης

Βοηθός σκηνοθέτη: Νίκος Κουσσούλης

Ερμηνεύουν: Νίκος Βατικιώτης | Μελίνα Γαρμπή | Χριστίνα Γυφτάκη | Νίκος Τσολερίδης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ:

ΑΘΗΝΑ, 18 Δεκ. 2017 – 30 Ιαν. 2018, κάθε Δευτέρα & Τρίτη, Θέατρο ΑΡΓΩ

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ, 5 – 28 Φεβ. 2018, Θέατρο Τ

